

НАША ЦЕРКВА - КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ

РЕЛІГІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЧАСОПИСУ «БОРИСТЕН»

ВИДАННЯ БЛАГОСЛОВИВ ПРЕДСТОЯТЕЛЯ УПЦ КП ФІЛАРЕТ №9 (157) 2016 рік

Патріарше богослужіння у 11-ту неділю після П'ятдесятниці

4 вересня 2016 року, у неділю 11-ту після П'ятдесятниці, Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет звершив Божественну літургію у Володимирському кафедральному соборі м. Києва. Напередодні воскресного дня, у суботу ввечері, Патріарх Філарет у соборі очолив Всенічне бдіння. За богослужінням Предстоятелю Київського Патріархату співслужили священнослужителі кафедрального собору. Після читання Євангелія Святійший Владика виголосив проповідь на тему воскресного благовістя: «В ім'я Отця і Сина, і Святого Духа. Дорогі браття і сестри. Господь наш Ісус Христос, коли проповідував Божественне вчення, то проповідував так просто, щоб воно доходило до серця і до розуму кожної людини і освіченої, і простої, і тому говорив часто притчами. Ось і сьогодні ми прослухали притчу про царя, який вирішив розрахуватися зі своїми боржниками і покликав одного із них, який заборгував царю десять тисяч талантів – це дуже велика сума. І став цей боржник просити його: «Потерпи деякий час і я тобі поверну», і цар простив. І коли цар простив, то боржник зустрів свого боржника, який був винний йому сто динаріїв. Різниця між десятьма тисячами талантів і ста динаріями в мільйон разів менша. І цей прощений боржник став свого боржника душити: «Поверни мені ці сто динаріїв». Боржник став просити: «Потерпи і я тобі ці сто динаріїв поверну». А він його не послухав і посадив у в'язницю, а товариші, раби, доповіли царю, що ти простив твого раба, а він свого боржника посадив у в'язницю і тоді цар покликав цього боржника і сказав: «Я весь борг тобі простив». Не просто відтермінував, а простив тобі десять тисяч талантів. А ти не простив навіть сто динаріїв і тому наказав своїм слугам цього раба посадити у в'язницю доки не поверне борг. А звичайно десять тисяч талантів він ніколи не поверне.

Це притча, а про що ця притча говорить? Ми всі, люди, є боржниками Бога. Чому ми боржники Бога? Тому що ми не виконуємо Його заповіді і тому грішимо безмірно, а від того що ми грішимо безмірно, то ми і страждаємо, і через наші гріхи, через наше зло світ, який Бог створив добрим тепер лежить у злі. І тому для того, щоб визволитися нам від гріхів, від зла треба, щоб Бог очистив нас від гріхів, простив нам гріхи. І що Він зробив? Зробив те, що в притчі сказано – простив цього боржника, простив всі гріхи. Яким чином Бог простив і прощає нам гріхи? А таким, що Він Сина

Свого посла в у світ і Син Його став людиною і як людина переміг у нашій людській природі гріх і не тільки гріх, а й смерть. Це означає, що цар простив десять тисяч талантів, тому що Він без усяких заслуг прощає нам гріхи і очищає нас від гріхів.

Під час богослужіння Патріарх Філарет звершив священничу хіротонію над секретарем Синодального управління у справах молоді, викладачем та інспектором КПБА дияконом Іоаном Гищуком та дияконську-надвипускником КПБА іподіаконом Юрієм Лесюком. Після завершення літургії Патріарх Філарет молився з народом про визволення України від нашестя чужинців. Цього ж дня у Володимирському соборі за вечірнім богослужінням Святійший Владика читав акафіст до Покрову Пресвятої Богородиці.

Дійсно Він очищає чи ми лише говоримо, про те, що Бог очищає? Дійсно очищає. Звідкіля видно, що Бог очищає наші гріхи. А це видно із прикладів святих, із людей праведних. Бо той, хто очищений від гріха, той святий, той праведний, той благочестивий. Є такі люди в людському роді чи нема? Були, є і будуть і доказом є те, що вони – святі і очищені, також чудеса і їхнє життя, яке свідчить, що вони не звичайні грішні люди, а вони подолали гріх і Господь простив їм їхні провини. І в той же час, як видно із притчі, що прощення потребуємо ми не тільки від Бога, а ми потребуємо прощення один від одного» – сказав Патріарх Філарет. Також Предстоятель Київського Патріархату закликав прощати провини винуватцям, адже наше прощення залежить також і від того чи простимо ми винуватцям, чи ні.

Патріарх Філарет нагородив бійців Української добровольчої армії

20 вересня 2016 року Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет прийняв у своїй резиденції бійців Української добровольчої армії, які виконують місію у гарячих точках на Сході України. "Я хочу подякувати вам за те, що ви захищаєте нашу українську землю. Це є найголовніше, бо якщо ми не збережемо нашу державу зараз, то будемо знову рабами. Ми й так були вже рабами понад триста років. А тепер Господь дав нам за страждання українського народу свою незалежну українську державу і зараз ми проходимо випробовування: достойні ми мати свою державу чи, як каже Путін, що такого українського народу не існує. Але ми через Вашу мужність і готовність віддати своє життя за Незалежну українську державу доводимо всьому світові, що ми достойні мати свою Незалежну державу" – сказав Патріарх Філарет. Також Святійший Владика за заслуги перед Україною і Церквою та духовність, виявлені під час проведення АТО, нагородив 8-ох бійців Орденом святого Юрія Переможця. Предстоятель Київського Патріархату привітав воїнів з високою нагородою. "Вітаю Вас і думаю,

що не далекий той час, коли ми будемо святкувати. Правда на нашому боці. Гарант збрехав Богові, адже гарантував недоторканість наших територій, а Крим захопили. Те, що він агресор, то це покладає на нього печать поразки, тому у Путіна мічена поразка" – наголосив Святійший Патріарх Філарет. У зустрічі також взяли участь архієпископ Дрогобицький і Самбірський Яків та секретар епархії протоієрей Андрій Безушко.

Сумчани провели в останню путь героя Юрія Татарчука

28 серпня 2016 року, у Свято-Воскресенському кафедральному козацькому соборі на свято Успіння Пресвятої Богородиці сумчани провели в останню путь свого земляка, великого патріота і глибоко віруючу людину, парафіянина собору Юрія Татарчука. З малих літ він входив в українські організації УНА-УНСО, Свободу, Правий сектор. Щиро вірив в перемогу і боровся до останнього подиху за волю свого народу. Мав високу освіту, був добрим організатором і вмів переконувати інших. Тому до нього завжди тягнулись і любили. Боець 54-ї механізованої бригади з позивним "Кум" загинув 29 червня під час виконання службового обов'язку поблизу Логвинового на Донеччині. До ЗСУ чоловіка, медика за освітою, мобілізували торік у серпні. У 54-й бригаді був заступником командира бойової машини. Підрозділ молодшого сержанта Татарчука прикрив коридор, яким проходили військові, коли їх накрив ворожий снаряд. Тіло бійця було настільки понівечено, що лише за місяць його ідентифікували. Попрощатися з бійцем прийшли його рідні, колеги з кардіологічного відділення місцевої лікарні та побратими. У Юрія Татарчука залишилися дружина, два сини, один з яких випускник

Сумського кадетського корпусу. Поховали бійця на Алеї Слави на центральному кладовищі.

Патріарх Філарет відвідав Національну академію сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного

Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет у рамках Першосвятительського візиту до Львівської єпархії відвідав Національну академію сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Святійшого Патріарха Філарета супроводжував очільник єпархії Високопреосвященний митрополит Львівський і Сокальський Димитрій, а також Патріарший намісник Високопреосвященний митрополит Переяслав-Хмельницький і Білоцерківський Епіфаній, Високопреосвященний митрополит Івано-Франківський і Галицький Іоасаф, Високопреосвященні архієпископи Рівненський і Острозький Іларіон і Чернігівський і Ніжинський Євстратій. На стройовому плацу Предстоятеля зустрічали начальник Національної академії сухопутних військ генерал-лейтенант Павло Ткачук, голова Львівської обласної державної адміністрації Олег Синютка, голова Львівської обласної ради Олександр Ганущин, військовий прокурор Західного регіону України полковник юстиції Олег Сенюк. Відвідини Академії Святійший Патріарх Філарет розпочав з покладання квітів на Алеї Слави випускників вищу, які загинули під час виконання військового обов'язку в зоні АТО на Сході України. Предстоятель ознайомився із системою підготовки майбутніх офіцерів Збройних Сил України різних родів сухопутних військ, відвідавши заняття в центрі імітаційного моделювання та поспілкувавшись із курсантами. Також Святійший Патріарх Філарет відвідав музей Академії, де оглянув експозицію, присвячену участі випускників та військовослужбовців Академії у виконанні бойових завдань в зоні АТО, та інші експозиції, що розповідають про минуле та сучасність факультетів Академії та її славетних випускників - Героїв України та кавалерів ордену гетьмана Богдана Хмельницького. Предстоятель поспілкувався з дружиною загиблого в зоні АТО випускника Академії лицаря ордена Богдана Хмельницького III ступеня бійця військ спеціального призначення капітана Кирила Андреенка - Оленою: "Ви повинні знати, що віра наша є така, що життя не закінчується після смерті, але у вічності лише розпочинається справжнє життя. З чоловіком ви хоч і розлучені тілесно, але об'єднанні любов'ю, бо справжня любов є вічною і вона ніколи не минає. Ваш чоловік, як і інші наші воїни, є безсумнівно героєм, і він приніс найбільшу жертву, яку тільки можна було - віддав життя своє за свою Батьківщину і свій народ, - чим звершив заповідь найвищої любові. Церква завжди пам'ятатиме у молитвах усіх наших героїв", - зазначив Святійший Патріарх Філарет. "Я дуже вдячна Вам, Ваша Святосте, за

підтримку, яку Ви висловлюєте особисто мені та всім сім'ям, які втратили своїх чоловіків на Сході України. Ми відчуваємо її і щиро вдячні за це Вашій Церкві", - зауважила дружина невідомого героя України Олена Андреенко. На згадку про перебування у Національній академії сухопутних військ Святійший Патріарх Філарет зробив запис у книзі почесних гостей музею, де, зокрема, зазначив: "Закликаю Боже благословення на Національну академію сухопутних військ - вірних захисників нашої державної незалежності". У рамках відвідин Святійшим Патріархом Філаретом Національної академії сухопутних військ також відбулася зустріч Предстоятеля з керівним складом та курсантами Академії. У своєму слові Патріарх наголосив: "Ми миролюбива нація. Ми будучи третьою за потужністю ядерною державою у світі добровільно відмовилися від ядерної зброї. Ми не хочемо воювати і нападати на когось, але свого ми не віддамо! Що ми робимо на Сході? Захищаємо не тільки себе, свою державу, ми там захищаємо мир у Європі!" Опісля виступу Святійший Патріарх Філарет вручив високі церковні нагороди - медалі святого великомученика Юрія Переможця та медалі "За жертвність і любов до України", - кращим військовослужбовцям Академії. Окрім того Предстоятель нагородив орденом святого великомученика Юрія Переможця начальника Академії генерал-лейтенанта Павла Ткачука. У свою чергу на згадку про відвідини Академії генерал-лейтенант Павло Ткачук подарував Святійшому Патріарху Філарету сувеніри та книгу пам'яті загиблих випускників Академії. На стройовому плацу відбувся брифінг Предстоятеля Церкви підсумками відвідин НАСВ. Опісля, Святійший Патріарх Філарет разом із Високопреосвященним митрополитом Димитрієм та ієрархами відвідали Львівське єпархіальне управління. Окрім цього сьогодні відбулася зустріч Святійшого Патріарха Філарета з міським головою Львова Андрієм Садовим.

«Наші інтерв'ю»

«Священик – не жрець, тому його підтримує Божа благодать.»

Завдяки цій людині я знову повірив у місію священників у моїй країні. Кажу це без будь-якого пафосу. Бо сам отець Дмитро у наших розмовах уникає його завжди. Хоча піднесення, з яким він служить у храмі, виключає навіть натяк на штучність чи ремесло. Ми не вперше зустрічаємось у церкві Різдва Пресвятої Богородиці, і знову переконаюсь, що невтомність духівника у боротьбі з одвічним злом має підтримку сили, яка тримає цей світ на долоні. Якщо хтось уже скривився, може гортати сторінку далі. Я ж продовжу шукати відповіді на запитання, уникаючи фарисейства і сучасних гасел, якими нині вихваляються чимало знаних блогерів на Фейсбуці. Та для мене вони ніколи не стануть поводитися, бо душа сподівається на іншу розраду. Нині ж кожен день тобою намагаються маніпулювати і закликають заходитися від прочитаного у Мережі. Та не того вже віку і досвіду, що буду створювати собі кумирів. До цього, як у Святому письмі, закликає й отець Дмитро, якого вже мав би називати Ваше високопреподобіє. Адже він не лише відомий капелан, волонтер, а й протоієрей. У цьому званні я зустрів його в трамваї, коли він їхав через півміста у напрямі розташування батальйону «Дніпро». І це на тлі німецького автопрому, на виробі якого ганяють представники відомої церкви. Тому бачу ще один вагомий привід довіряти своєму співрозмовнику через виголошену ним формулу: «Що таке церква? Це народ з його нерозривною історією і мораллю її сторінок...»

Міряються тільки підлітки

Він теж знає, що масове повсякденне і системне вивчення справжньої історії України могло б запобігти багатьом нинішнім бідам. Не втримаюсь, проте закину всім новоявленим правдорубам, які ще недавно байдуже і навіть з прохолодою ставилися до синьо-жовтого прапора, мови, вступу країни до НАТО... А дочекавшись російської навали, тепер рахують кількість загиблих на сході героїв або тих, хто приєднався до ходи «вірних» Московському патріархату 27 липня. Коли ж наступного дня столицею рушила православна хода УПЦ Київського патріархату, не стало важливіше теми з одним питанням: кого ж було більше – наших чи «гундяєвцев»? – **Отче Дмитре, як казали у старі і добре, що забуті, часи, по замовленню всіх трудящих мас: так чия ж хресна хода була більшою?** – Для мене такі підрахунки – річ навіть не другорядна. Це підлітки міряються відомо чим... Церкви і священники мають замислюватися над

зовсім іншими речами. І насамперед, для чого вони ведуть на столичні вулиці прихожан і за що мають з ними молитися. Хочу нагадати, що 28-го числа ми молилися за мир, його захисників на фронті і об'єднання навколо українських цінностей. Біля монумента святому Володимирі Петро Порошенко виголосив цілком змістовну промову, яку слухали представники всіх християнських церков, включно з мусульманами та іудеями. Потім патріарх Філарет повернувся до Володимирського собору, де відслужив урочисту літургію. Близько дванадцятої хресна хода рушила з місця. Йшли легко і з гарним настроєм, як мають іти люди власною землею. День був робочий, нерідко кияни, що працюють у численних офісах у центрі, переходили вулицю прямо поміж священниками і паломниками. Ніхто не обурювався, не зривався. Ми йшли повз Святу Софію до Златоверхого собору, а коли голова ходи його сягнула, то хвіст ще був за Національною оперою. – **Святійший Патріарх Філарет – людина вже поважного віку, 88-й рік живе на світі. Як думаєте, звідки беруться сили для такого навантаження? Кожен раз він протягом семи років іде разом з вірянами всю, так би мовити, дистанцію...** – Зважте, що робить він це завжди без охорони. А щодо сил... Усі віруючі люди знають, звідки вони беруться. Священик – не жрець, тому його підтримує Божа благодать. Якщо людина щиро

вірять і служить Господу, то ця сила, вище якої немає, лине через нього до пастви. Усіх, хто приходить до храму або вирушає у хресну ходу.

- Але люди, які розв'язали війну, теж ходять з хрестами тими ж маршрутами. А прихожан вашої церкви називають розкольниками, фашистами і прислужниками хунти...

- Якщо це від затьмареного розуму і необізнаності, то такі біснуваті викиди у простір не варті уваги. З часом настає прозріння, як у малих дітей, які поступово дорослішають і дістаються постулатів та мирських правил життя.

- Проте Патріарх Філарет прямо говорить, що бойовики «ЛНР» та «ДНР», не кажучи вже про прямих російських агресорів, мають замислитися, чи є вони християнами...

- Зауваження слушне. Адже російські зайти порушили кілька з десяти заповідей, а місцеві посіпаки теж вбивають і допомагають їм захоплювати нашу землю. Стати на бік Сатани неважко, його винахідливість відома і пояснення знайдуться легко. Та всі вони розбиваються об один аргумент: напали на нас, на Україну. Тому будь-які геополітичні витівки і пояснення причин – те ж саме, що й аргументи одвічного ворога роду людського.

Чи потрібна Україні диктатура

Це запитання, можливо, не за адресою, але священник з готовністю відповідає і на нього.

- В Україні здавна виникали паростки демократії. Вони були у ті ж часи Запорозької Січі, але нам не дали їх розвинути. Нинішня демократія теж не повинна перетворюватися на охлократію, коли не існує моральних авторитетів, а правий той, хто кричить дужче. Веду до того, що деяким патріотам теж конче потрібен диктатор, який швидко зробить «правильну» країну, і всі будуть щасливі. Так не буває. Такими ж незмістовними є розмови, чому кращі церкви належать Московському патріархату, а не Київському. Храми не є власністю міста, щоб просто передавати їх з рук в руки. Щось відбирати силою – точно не справа побожних людей.

- Але ж колись ваша та інші справді українські церкви дуже потерпали від відвертого свавілля. А нинішні відомі «духовні особи» не лише пропагують антиукраїнські ідеї на користь імперським. Вони можуть розцінити таку позицію, як слабкість... Тим більше нині, коли так важливо йти до об'єднання в одну помісну церкву.

- Вирішувати силою – не метод для церковних діячів, якщо вони дійсно духовні пастирі. Питання об'єднання залежить не від священників, а від доброї волі християнських

громад. Треба лише не підбурювати людей, а дати їм самим дійти правильного висновку.

- Єпископ Дніпровський і Криворізький Симеон ще до від'їзду у Київ на урочисту ходу заспокоював журналістів, що все минеться добре. А ще додавав, що з питань можливого об'єднання священники різних церков давно спілкуються на низовому рівні...

- Так і є. А щодо ходи у Києві, то з Дніпра ми виїхали організовано завдяки активістам Василю Чабанову, Сергію Карнозі та іншим добродіям. Близько сотні священників з Дніпра та навколишніх міст. Також був ще один автобус з паломниками. Наскільки мені відомо, ніхто з них не жалівся на напругу. Сили безпеки у столиці теж спрацювали належним чином. Відзначу ще один момент: у ході від Володимирського собору брали участь народні депутати, які йшли, як звичайні парафіяни...

...На відміну від іншої ходи, коли у минулому відомі регіонали потрапили у великі плани телекамер. Так одразу і не зрозумієш: чи то Бойко з Шуфричем такі побожні, чи вони відеозвіт зробили для організаторів проходу, який чекали у Москві.

Ціна кліпу у масштабі духовності

Ще одне запитання, яке прямо пов'язане з війною. Отець Дмитро був перший, хто творив мережу капеланів для наших військ у зоні АТО. З перших днів російської навали він перебував у найгарячіших точках Донбасу. Потім став допомагати фронту, збираючи кошти від парафіян на необхідне для захисників та українців, які опинилися на окупованих землях. Відрядження до українських на передову священник продовжує поєднувати з прямими обов'язками.

– Мені непросто вас запитати, але що ви відчуваєте під час заупокійної служби? Я перебував у Києві, коли на фронті загинув соліст Паризької опери Василь Сліпак. Днями минуть сороковини з дня його смерті. Бачив відео, де ви були біля труни у лікарні Мечникова...

– Так, то була заупокійна литія перед відправкою загиблого до Львова. А відчував те ж саме, що і поруч з багатьма воїнами, які загинули за Україну. Я розумію, до чого ви ведете. Безумовно, Василь – постать знакова, він запам'ятовується тим, що пішов на фронт з далекої і благополучної країни. Але перш ніж потрапити туди, він тяжко працював, та й у Парижі йому не медом було мазано. Його рішення йти захищати Батьківщину заслуговує поваги. Але ж доля тисяч інших вбитих і покалічених на цій війні має той же вимір. Усе інше – «картинка»... Але нашому суспільству потрібен саме кліп, і у цьому ми вже на європейському рівні.

– А може, не стільки громаді, як телебаченню? Під час прощання з Василем Сліпаком поруч з ним з'являється міський голова Дніпра, і його політичні опоненти почали закидати Борису Філатову ледь не піар на відомій постаті загиблого на війні...

– Про справжні мотиви появи міського голови поруч з труною бійця АТО достеменно знає тільки сам Борис Філатов. З іншого боку, якби він не прийшов, то йому могли б також

закинути вже протилежне. Єдине, що можна стверджувати: бажаних ще вшанувати пам'ять загиблого, окрім активістів і пересічних громадян, я того дня не побачив. ...Тим більше додам, їх не знайшлося серед місцевих опозиційних політиків і служителів церкви, які взагалі відмовлялися відспівувати українських воїнів.

Ігор СУХОВИЙ

Церква.info

за матеріалами прес-служби
Дніпропетровської єпархії

Від редакції:

ОТЕЦЬ ДМИТРО ПОВОРОТНИЙ СЕРЕД ВОЛОДАРІВ ВІДЗНАКИ ІМЕНІ ІВАНА БАГРЯНОГО 2016 РОКУ.

Іван Багрянний, видатний письменник і політичний діяч, автор книг поезії і прози "Золотий бумеранг", "Тигролови", "Сад Гетсиманський", "Буйний вітер", "Огненне коло", "Людина біжить над прірвою" та ін. Відомо, що внаслідок московсько-більшовицької окупації письменник був змушений виїхати за кордон, але й там, в еміграції, до останнього подиху боровся за незалежність України, соціальний захист знедолених, розкріпачення кожної людської особистості. Художні й публіцистичні твори І. Багряного видавалися іншими мовами не тільки в Європі, а й у США та Канаді. Із метою популяризації ідей, творчості та життєвої державницької настанови визначного українця Фондація Івана Багряного (США) та Всеукраїнський щомісячник «Бористен» (представництво Фондації Багряного на Січеславщині) заснували Відзнаку імені Івана Багряного.

В 2016 році нагороду присуджено серед інших і священнику УПЦ КП Дмитру Поворотному за душпастирську опіку над

воїнами АТО та виявлені самопожертву і героїзм.

«Християнські свята»

Усікновення чесної голови св. Івана Хрестителя

Пам'ять про усікновення чесної голови св. Івана Хрестителя вшановують 11 вересня православні та греко-католики, які дотримуються Юліанського календаря. Про цю подію говорить Біблія. Вшановуючи пам'ять Івана Предтечі, вірні у цей день дотримуються строгого посту.

Про мученицьку смерть Івана Предтечі детально розповідається в Євангелії від Марка (6, 14-30). Іван Хреститель осуджував царя Ірода за те, що той жив із дружиною свого рідного брата – Іродіадою. Відтак жінка захотіла помститися Іванові і таким чином приховати свій ганебний вчинок. Одного разу, коли Ірод святкував свій день народження, для нього танцювала танець донька Іродіади – Соломея. Цей танець дуже сподобався Іродові і він пообіцяв дівчині, що виконає будь-яке її бажання. Дівчина, за намовою матері, попросила відсікти Іванові Хрестителю голову. Ірод не відмовив, і голова Івана була відтята.

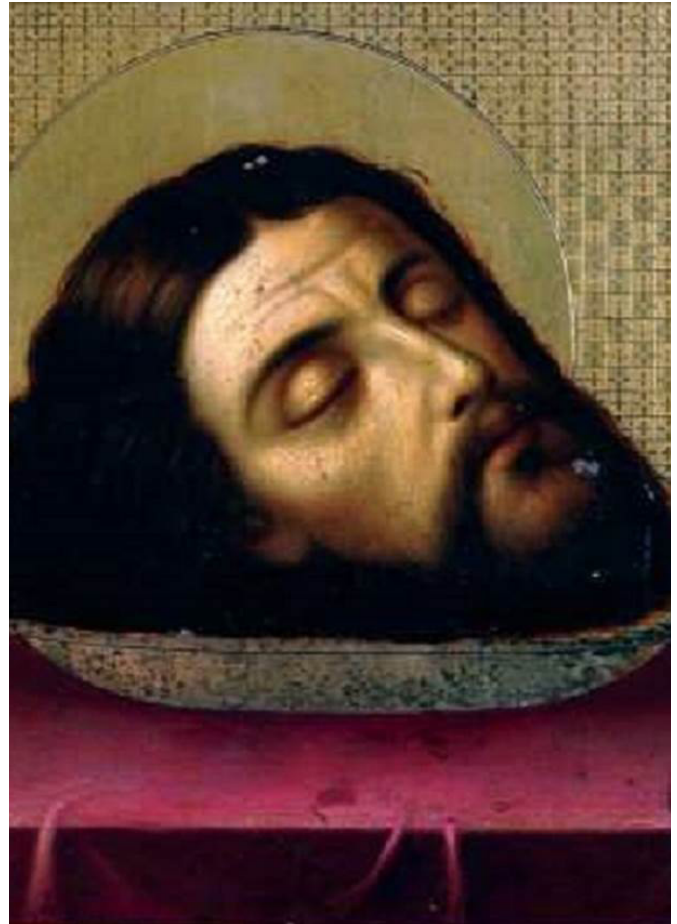
Згідно з переказами, поминати день усікновення голови Предтечі Господнього Івана почали ще його учні. Але традиція празника та його поширення остаточно сформувалися в V ст. Зокрема це свято згадується у вірменському перекладі Лекціонарію, який відображає практику ерусалимського богослужіння в V ст.

Усікновення голови Івана Хрестителя, за переказами, відбулося 32 року після Різдва Христового, та точна дата цієї події невідома. Відповідно до однієї з поширених версій 11 вересня (29 серпня за новим стилем) цю подію почали вперше поминати в Олександрійській Церкві на противагу святкуванню олександрійського нового року, початок якого припадав на цей день. І у Вірменії згадку про усікновення голови Предтечі встановили цього дня, оскільки там також він був першим днем новоліття. Таким чином, встановлюючи цього дня християнське свято, Церква прагнула замінити язичницькі святкування нового року.

Відомий також факт, що згодом в коптських календарях поминання цієї події перенесли на 12 вересня.

Канон на Усікновення голови Івана Хрестителя, який вміщений у сучасних богослужбових книгах, уклав преподобний Андрей Критський (помер 740 р.), який також є автором відомого покайного Великого канону.

За переказом, Іродіада закопала його голову в нечистому місці. Але Іоанна, дружина Іродового

домоправителя Хузи, поховала голову Івана Хрестителя в глиняній посудині на горі Оливній (впродовж церковного року святкуємо три її віднайдення), де в Ірода була власна ділянка землі. Тіло Івана Хрестителя взяли тої ж ночі його учні поховали в Севастії, там, де відбувся злочин.

362 року за наказом імператора Юліана Відступника язичники розкопали могилу Івана Хрестителя та намагалися спалити його останки, та християнам вдалося викупити частину та переправити в Олександрію. Пам'ять про Івана Хрестителя або Івана Предтечу займає у східній літургійній традиції особливе місце. Він єдиний з усіх святих після Богородиці, що має свій празник Зачаття і празник Різдва. Впродовж церковного року у Східній Церкві відзначають 6 празників в честь цього святого: празник Зачаття (6 жовтня за старим стилем/23 вересня за новим стилем), Різдва (7 липня за ст. ст./24 червня за н. ст.), Усікновення Голови (11 вересня за ст. ст./29 серпня за н. ст.), Перше і Друге Знайдення Голови (9 вересня за ст. ст./24 лютого за н. ст.), Третє Знайдення Голови

(7 червня за ст. ст./25 травня за н. ст.) і Собор святого після празника Богоявлення (20 січня за ст.ст., 7 січня за н.ст.). У самому Євангелії наводяться слова Христа: «Істинно кажу вам, що між народженими від жінок не було більшого від Івана Хрестителя» (Мат. 11, 11).

Іван Хреститель народився в сім'ї священика Захарії та Єлисавети, родички Богородиці, коли вони були у похилому віці й вже не сподівалися на потомство. Він був посланий Богом, щоб приготувати вибраний народ до визнання Ісуса Христа Месією. «Він буде великим в очах Господніх» (Лк. 1, 15), — каже ангел до батька св. Івана Захарії, сповіщаючи йому новину про те, що невдовзі у нього народиться син.

Іван Хреститель, якого ще називають Предтечею, своїм суворим способом життя дав взірцевий приклад богопосвяченого життя. Він закликав людей до покаяння, кажучи: «Слідом за мною йде сильніший від мене, що йому я недостойний, нахилившись, розв'язати ремінця його сандалів. Я вас хрестив водою, а він хреститиме Святим Духом» (Мк. 1, 7-8).

О. Юліан Катрій у книзі «Пізнай свій обряд» так характеризує постать Івана Хрестителя: «Його особа поміж святими Старого Завіту особливо визначна, незвичайна і геройська. Св. Іван Хреститель це велетень духа, що стоїть на грані двох Завітів: Старого й Нового. Він замикає пророків, а відкриває апостолів. Він не тільки пророк, але й предтеча-вістун, хреститель і мученик. Він самотній мав ласку хрестити того, що його інші пророки тільки передсказували та в душі бачили. Він був очищений від первородного гріха ще в лоні своєї матері».

21 вересня - Різдво Пресвятої Богородиці

Картинки позапросу Різдво Пресвятої Богородиці

Різдво Пресвятої Богородиці є велике дванадцять свято, яке святкується 21 вересня за новим стилем. Господь, перш ніж народитися на землі як людина для спасіння світу, приготував свою Пречисту Матір.

Вона народилась у галилейському місті Назареті, від праведних батьків Іоакима та Анни. Св. Єпіфаній говорить: «Іоаким — значить приготування для Господа, або від Іоакима приготувався храм Господа, тобто Пресвятая Діва Марія; Анна — благодать, тому що Іоаким і Анна одержали благодать через зачаття від них благословенної Диви». По батькові Діва Марія походить з царського роду, по матері — від архієрейського, і таким чином вона увінчана славою і честю; славою — бо від кореня царського проросла, честю — бо з архієрейського племені виросла.

Батьки Диви Марії дожили до глибокої старості, але не мали дітей. Вони дуже сумували через це, часто молилися Богові і просили його, щоб дарував їм дитя. І при цьому дали

обітницю — коли в них народиться дитя, то вони його посвящать на служіння Богові.

Після довгих переживань і молитов це бажання Іоакима та Анни здійснилося. У них народилась дочка, яку щасливі батьки назвали Марією. Так назвав її ангел, який сповістив про її народження. «Марія або Маріам, — говорить св. Єпіфаній, — означає володарка і надія. Бо вона мала народити Господа, який є сподівання народів». «Марія, ставши Матір'ю Творця, — говорить св. Іоан Дамаскін, — дійсно стала володаркою всіх народів».

На спомин Різдва Пресвятої Богородиці з давніх-давен встановлено церквою свято. Згадка про це свято дійшла до нас з IV ст., коли рівноапостольна княгиня Ольга побудувала храм в пам'ять про народження Матері Божої. В VI ст. про святкування Різдва Богородиці згадує святий Григорій Двоеслов у своєму секретарії. Йосиф студит прославив Різдво Пресвятої Богородиці багатьма піснями, які і сьогодні співають в церквах в дні святкування Різдва Диви Марії: «з давніх-давен оспівуємо святе народження Твоє, шануємо благословенне зачаття Твоє, Богом обрана Невісто Діво».

Святкуючи Різдво Пресвятої Богородиці, Церква і священики прославляють найвищу ступінь наближення божества до людей, його благодатне єднання з ними в образі Диви, народженої з благословення Божого.

«Величаємо Тебе, Пресвята Діво, і шануємо Твоїх родителів, і всехвальне славимо народження Твое», — співають величальну пісню Богородиці. Святий Андрій Критський у своєму слові на день Різдва Пресвятої Богородиці говорить: «Нинішнє свято є для нас початком свят, воно служить провісником благодаті і істини». За словами святого Іоана Дамаскіна: «День Різдва Богородиці є свято всесвітньої радості, тому що Богородицею весь рід людський обповився і смуток праматері Єви змінився на радість». Євангеліє благовіщає про зустріч Пресвятої Диви Марії після благовіщення з праведною Єлизаветою, у якої заворушилась дитина в утробі її. І Єлизавета наповнилась Духом Святим і пророкувала: «Благословенна ти між жонами і благословен плід утроби Твоеї!», а Марія промовила: «Величає душа моя Господа, і зрадів дух мій у Бозі, Спасі моїм, бо зглянувсь на смирення раби своєї, ось-бо віднині ублажатимуть мене всі роди, бо вчинив мені велич всемогутній, і святе ім'я Його» (Лук. 4, 39—49). На Літургії Євангеліє сповіщає про проповідь Ісуса Христа, за яку ублажали не тільки Його самого, але і Його Матір: «Одного разу прийшов Ісус до одного села; тут жінка на ім'я Марфа прийняла Його у свій дім. У неї була сестра, що звалася Марією, котра сіла біля ніг Ісуса і слухала Слово Його. Марфа ж клопоталася про велике частування і підійшовши, сказала: Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя покинула мене одну слугувати? Скажи їй, щоб допомогла мені. Ісус же сказав їй у відповідь: Марфо! Марфо! Ти турбуєшся і клопочечся про багато що. А потрібне ж тільки одне; Марія ж благу обрала частку, яка не відніметься від неї. Коли ж Він це говорив, одна жінка з натовпу, піднісши голос, сказала Йому: блаженна утроба, що носила Тебе, і груди, що годували Тебе! А він сказав: блаженні ті, що слухають Слово Боже і виконують Його» (Лук. 10, 41—42; 11, 27—28). Різдво Богоматері — це початок неосяжної для людського розуму таємниці боговтілення і нашого спасіння. Різдво Пресвятої Владичиці нашої Богородиці та Приснодиви Марії є джерелом радості й утіхи. В особі Богоматері Бог дарував світові особу, перед якою схиляється стільки людей, підносяться стільки молитов, перед якою виливаються ріки людських сліз. Матір Божа так повно і ясно Сама про себе сказала словами гімну: «Величає душа моя Господа, і зрадів дух мій у Бозі, Спасі моему» (Лк. 1, 46-47). У цьому все Її життя — прославляти Бога за мудрість творіння, за Його промисел, за любов і милосердя. І це, попри скорботи та страждання, якими переповнювалось Її материнське серце біля Хреста Господнього.

«І зрадів дух мій у Бозі, Спасі моему», - у цьому Її повсякчасна настроєність. Вона бачила людські слабкості й пороки. Вона бачить їх і нині, і по-материнському уболіває серцем. Але, незважаючи на це, вона залишається на висоті споглядання вищої небесної святості, і дух її завжди радіє у Бозі Спасителі, який приніс себе в жертву заради спасіння усього людства. У цій Богородичній радості — джерело благодатного впливу Божої Матері на серця віруючих, які підносять до неї свої молитви. Дійсно, скільки людей, які з вірою благають її материнської допомоги, одержують зцілення і розраду. За прикладом Богоматері християнин повинен завжди величати Бога і радіти у Бозі. У цій радості не може бути місця для скорботи, смутку чи відчаю, самотності або відчуженості. Усіх любить Господь і за всіх безперестанно просить Його Пречиста Матір. Як часто в житті ми відчуваємо прагнення чистоти, оновлення та радості. І як часто наша негідність, наші гріхи закривають світло радості та слави Божої. У день Різдва Владичиці нашої Богородиці звернімось до Неї і проситимемо Її — Пречисту і Пренепорочну, щоб Вона допомагала нам перемагати гріх і всяку нечистоту, щоб ми могли чистим серцем славити Бога і радіти у Ньому. Хто звертається до Неї з вірою і надією, не залишиться безутішним і не почувим, Їй дана благодать молитися за нас і допомагати нам.

Підготував диякон Василь Татарин

Державне визнання документів про вищу духовну освіту, наукові ступені та вчені звання

Міністерство освіти і науки України (далі – МОН) відповідно до Закону України «Про вищу освіту» та постанови Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 р. за № 652 «Про державне визнання документів про вищу духовну освіту, наукові ступені та вчені звання, виданих вищими духовними навчальними закладами» розпочинає процедуру державного визнання зазначених документів.

Визнанню підлягають документи про вищу духовну освіту, наукові ступені та вчені звання, які видані до 6 вересня 2014 року вищими духовними навчальними закладами, статуту (положення) яких зареєстровані в установленому законодавством порядку.

Визнання документів про вищу духовну освіту Державне визнання документів про вищу духовну освіту здійснюється на підставі заяви власника документа про вищу духовну освіту (зразок можна завантажити за цим покликанням: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0678-16#n18>) або клопотання релігійного центру (управління) (для вищих духовних навчальних закладів УПЦ Київського Патріархату – Синодального управління у справах духовної освіти), що подається за умови наявності заяви фізичної особи.

Разом із заявою встановленого МОН зразка у зброшурованому вигляді подаються такі документи:

1) клопотання релігійного центру (управління) (за наявності);

2) засвідчені в установленому порядку:

2. 1) копія документа про вищу духовну освіту, який визнаватиметься, виданого до набрання чинності Законом України «Про вищу освіту»;

2. 2) копія додатка до документа про вищу духовну освіту або іншого документа, що містить інформацію про освітній рівень, кваліфікацію, тривалість, обсяг і зміст освітньої програми (може видати той вищий духовний навчальний заклад, який видав диплом, або його правонаступник на підставі архівних відомостей);

2.3) копія першої сторінки паспорта громадянина України або іншого документа, що посвідчує особу власника документа про вищу духовну освіту;

2. 4) копія документа про зміну імені власника документа про вищу духовну освіту (за наявності);

2.5) переклад на українську мову копій зазначених

вище документів у разі їх видання іноземними вищими духовними навчальними закладами;

3) документ банківської установи про оплату адміністративної послуги з державного визнання документів про вищу духовну освіту.

За бажанням заявників (за наявності) додатково можуть подаватися засвідчені в установленому порядку копії документів здобуту ними про вищу освіту державного зразка та додатки до них.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 30 травня 2011 р. за № 550 розмір плати за надання МОН адміністративної послуги з визнання документів про вищу духовну освіту, виданих вищими духовними навчальними закладами, становить:

для фізичних осіб – три неоподатковуваних мінімуми доходів громадян (51, 00 грн.);

для юридичних осіб – п'ять неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (85, 00 грн.). Плата за адміністративну послугу з державного визнання документів про вищу духовну освіту вноситься на рахунки територіального органу Державної казначейської служби України (доходи місцевого бюджету).

Код відомчої організації – 16 (Міністерство освіти і науки України).

Код бюджетної класифікації за доходами – 22012500 (Плата за надання інших адміністративних послуг).

Реквізити – назву отримувача платежу, його розрахунковий рахунок, ідентифікаційний код, банк, код банку – можна дізнатися на сайті Державної казначейської служби України за цим покликанням: http://www.treasury.gov.ua/main/uk/publish/category?cat_id=237852&page=0

Пакет названих документів можна надсилати поштою або подавати особисто до Міністерства освіти і науки України (проспект Перемоги, 10, м. Київ, 01135) у відділ документального забезпечення (загальну канцелярію) (к. 13).

Визнання документів про науковий ступінь

Державне визнання документів про науковий ступінь здійснюється на підставі заяви власника документа про науковий ступінь або клопотання релігійного центру (управління) (для вищих духовних навчальних закладів УПЦ Київського Патріархату – Синодального управління у справах духовної освіти), що подається за умови наявності заяви фізичної особи.

Для державного визнання документа про науковий ступінь до МОН подається атестаційна справа, яка складається з таких документів:

1) заява власника документа про науковий ступінь (за зразком);

2) клопотання релігійного центру (управління) (за наявності);

3) засвідчені в установленому порядку:

3.1) копія першої сторінки паспорта громадянина України або іншого документа, що посвідчує особу власника диплома про науковий ступінь;

3.2) копія документа про зміну імені власника диплома про науковий ступінь (за наявності);

3.3) копія диплома про науковий ступінь, який визнаватиметься, отриманого до набрання чинності Законом України «Про вищу освіту»;

3.4) копія документа про вищу освіту державного зразка або свідоцтва про державне визнання документа про вищу духовну освіту у разі визнання диплома доктора філософії (кандидата наук);

3.5) копія диплома доктора філософії (кандидата наук) у разі визнання диплома доктора наук;

3.6) копії письмових відгуків офіційних опонентів (рецензентів) (за наявності);

3.7) копія рішення спеціалізованої вченої ради (за наявності);

3.8) перелік наукових праць за темою дисертації (за наявності);

3.9) переклад українськомову копій зазначених вище документів у разі їх видання іноземними вищими духовними навчальними закладами;

4) опис документів атестаційної справи. Атестаційну справу брошурують у швидкозшивач без зав'язок.

До атестаційної справи додаються примірник дисертації (монографії), за результатами захисту якої особі було присуджено науковий ступінь, та копії опублікованих наукових статей за темою дисертації (за наявності), засвідчені в установленому порядку.

Зі зразками оформлення деяких документів цієї атестаційної справи можна ознайомитися за цим покликанням: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0679-16/para4#n4>

У разі позитивного рішення щодо видачі документа про науковий ступінь державного зразка власникові треба буде відшкодувати вартість його виготовлення, про що буде повідомлено окремо.

Пакет названих документів можна надсилати поштою або подавати особисто до Міністерства освіти і науки України (проспект Перемоги, 10, м. Київ, 01135) в департамент атестації кадрів вищої кваліфікації та ліцензування (к. 131).

Визнання документів про вчене звання Державне визнання документів про вчене звання здійснюється на підставі заяви власника документа про вчене звання або клопотання

Міністерство
освіти і науки
України

релігійного центру (управління) (для вищих духовних навчальних закладів УПЦ Київського Патріархату – Синодального управління у справах духовної освіти), що подається за умови наявності заяви фізичної особи.

Для державного визнання документа про вчене звання до МОН подається атестаційна справа, яка складається з таких документів:

1) заява власника документа про вчене звання;

2) клопотання релігійного центру (управління) (за наявності);

3) засвідчені в установленому порядку:

3.1) копія першої сторінки паспорта громадянина України або іншого документа, що посвідчує особу власника диплома про вчене звання;

3.2) копія документа про зміну імені власника диплома про вчене звання (за наявності);

3.3) копія документа про вчене звання, який визнаватиметься, отриманого до набрання чинності Законом України «Про вищу освіту»;

3.4) копія документа про присвоєння вченого звання доцента у разі визнання документа про присвоєння вченого звання професора;

3.5) копія диплома доктора філософії (кандидата наук) або доктора наук державного зразка;

3.6) копія документа, на підставі якого особі видано документ про вчене звання;

3.7) перелік опублікованих наукових праць;

3.8) копії наказів (інших документів) про зарахування на посади під час провадження науково-педагогічної діяльності;

3.9) переклад українськомову копій зазначених вище документів у разі їх видання іноземними вищими духовними навчальними закладами;

4) опис документів атестаційної справи. Атестаційну справу брошурують у швидкозшивач без зав'язок. До атестаційної справи додаються копії опублікованих наукових статей, засвідчені в установленому порядку.

Зі зразками оформлення деяких документів цієї атестаційної справи можна ознайомитися за цим покликанням: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0679-16/para4#n4>

У разі позитивного рішення щодо видачі документа про вчене звання державного зразка власникові треба буде відшкодувати вартість його виготовлення, про що буде повідомлено окремо.

Пакет названих документів можна надсилати поштою або подавати особисто до Міністерства освіти і науки України (проспект Перемоги, 10, м. Київ, 01135) в департамент атестації кадрів вищої кваліфікації та ліцензування (к. 131).

Клопотання Синодального управління у справах духовної освіти Української Православної Церкви Київського Патріархату «З життя братньої Церкви»

Представник УГКЦ узяв участь у вшануванні пам'яті жертв нацистського геноциду ромів у Бабиному Яру

До 75-х роковин трагедії в Бабиному Яру в Києві 23 вересня відбулося вшанування пам'яті жертв нацистського геноциду ромів. Цього дня священники Дмитро Каран (Українська Автокефальна Православна Церква) і Костянтин Пантелей (Українська Греко-Католицька Церква) освятили пам'ятний знак - ромську кибитку - й відправили заупокійну панахиду за душі всіх убитих на цьому місці. Молитву виголосили також головний рабин Олександр Духовний (Релігійне об'єднання громад прогресивного юдаїзму України) і муфтії Духовного управління мусульман України «Умма» шейх Саїд Ісмаїлов. За свідченнями істориків, саме роми стали одними з перших жертв Бабиного Яру, тому стараннями ромської громади за сприяння Міністерства культури України пам'ятний знак про трагедію цього народу було розміщено в Національному заповіднику. 22-24 вересня 1941 року в Бабиному Яру було розстріляно п'ять ромських таборів, серед яких абсолютну більшість становили люди похилого віку, жінки і діти. Загалом під час Другої світової війни на території України розстріляли близько 20 тисяч ромів. На жаль, цей монумент - перша і єдина згадка в Європі про переслідування ромів, адже в березні 1936 року на ромів були поширені нюрнберзькі закони Рейху про громадянство і раси, які «узаконили» переслідування народу і наслідком яких стало тотальне знищення понад 80 відсотків ромського населення Європи. В урочистій церемонії відкриття меморіалу взяла участь міністр культури України Євген Нищук, перший секретар Посольства Федеративної Республіки Німеччини в Україні Крістіан Геттенторф, народний депутат України Анатолій Кісі, президент Всеукраїнської спілки громадських організацій «Конгрес Ромен України» Петро Григориченко, лідер партії «Соціалісти», экс-міністр закордонних справ України Леонід

та консультацію з питань, пов'язаних із державним визнанням документів про вищу духовну освіту, наукові ступені та вчені звання, виданих вищими духовними навчальними закладами УПЦ Київського Патріархату, можна отримати в Управлінні за адресою: вул. Трьохсвятительська, 6, м. Київ, 01601.

Контактний телефон: +38-044-278-89-53

E-mail: decan@kpba.edu.ua

Контактна особа: секретар Синодального управління у справах духовної освіти, декан богословського факультету Київської православної богословської академії Олександр Якович Мирончук.

За матеріалами КПБА

Кожара, голова Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка Павло Мовчан, президент Асоціації психіатрів України, правозахисник, колишній дисидент і політв'язень Семен Глузман, голова Асамблеї національностей України Ровшан Тагієв, голова Ради національних громад України Ашот Аванесян, президент Єврейського форуму України Аркадій Монастирський, представники релігійних конфесій, народні і заслужені артисти України, національні телеканали України, журналісти. Створення пам'ятника було ініційоване в 1998 році Київським міським товариством історії та культури ромського народу «Романіпе». Її автор - всесвітньо відомий український архітектор, скульптор Анатолій Ігнащенко. Кибитка була виготовлена з корабельної сталі на київському заводі «Ленінська кузня». Пам'ятник спочатку встановили в Бабиному Яру, але майже одразу перевезли до Кам'янця-Подільського. Тепер він знову в Києві. Друга назва пам'ятника - «Чорний жах», або Калі Траш (Kali Tras) - геноцид циган у роки Другої світової війни.

Блаженніший Святослав: «Богородиця сьогодні каже кожному українцеві: не бійся, Бог милосердний, але і ти будь милосердний»

Не можна затримувати дару Божого милосердя і прощення лише для себе, у своєму особистому егоїзмі, бо тоді ми вбиваємо його у своєму серці і стаємо не здатними втримати помилування, яке Господь виливає на кожного з нас. У своєму серці кожен із нас добре знає, що Бог набагато більше простив нам, а ми набагато більше завинили перед Ним, ніж будь-яка людина може завинити перед нами.

Про це Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав говорив під час проповіді в соборі Святого Юра у Львові, де перебуває чудотворна ікона «Милосердя двері».

Сьогоднішнє Євангеліє розповідає нам притчу про Царство Небесне. Господар, цар зводить рахунки зі своїми слугами. Притча розповідає, що один зі слуг був винен панові десять тисяч талантів. В євангельські часи це було 270 тонн золота. Слуга попросив свого господаря відтермінувати борг, тобто відтермінувати кару для нього і його родини, бо десяти поколінь не вистачило б, аби повернути цю суму. «Що робить той цар? Він милосердиться і не тільки відтермінує повернення боргу, а прощає його. Бо, мабуть, для цього господаря було не так важливе власне золото, яке він втрачає внаслідок такого дивного милосердя, а цінніше за всі скарби на світі була людина, її гідність і свобода», – розповів проповідник.

«Очевидно, – продовжив архиєрей, – у такий спосіб описуючи милосердя царя, Боже Слово говорить нам про Боже милосердя. Мабуть, кожна людина цікавиться, наскільки Бог є милосердний, наскільки велике Його милосердя, як багато Він може мені простити. І сьогодні Господь Бог каже нам, що Його любов, милосердя перевершує всяке наше уявлення. Сила Божого милосердя перевершує здатність людини грішити. А здатність Бога любити людину перевершує її здатність любити саму себе, своїх найрідніших. Божа любов і милосердя сильніші за людський гріх. Господь Бог сьогодні нам каже, що Він хоче вилити своє милосердя на кожного з нас. Немає такої провини, якої б Господь Бог не міг нам простити».

Але якою дивною і контрастною є поведінка того слуги, який не прощає своєму боржникові

невеличкого боргу і кидає його в темницю. «Боже милосердя, яке Господь виливає на нас, стає для нас завданням. Бо слабка і марна наша віра, якщо вона не впливає, не змінює наші стосунки з Богом та іншою людиною. Це Боже милосердя, яке стає завданням для віруючої людини, є надзвичайно важливим Божим словом. Річ Божого милосердя, яке урочисто проголосив Святіший Отець з огляду на потреби людства», – відзначив Предстоятель.

Глава Церкви звернув увагу вірних, що в соборі Святого Юра відчинені двері Божого милосердя, тому що «Небесний Господар і Цар готовий кожному з нас не просто відтермінувати суд за наші гріхи, а їх простити. Господь Бог запрошує це милосердя прийняти і поділитися з ближнім».

«Як особливий знак Божого милосердя і благодаті, – вважає Блаженніший Святослав, – для нас є постать Пречистої Діви Марії, яка прибула до нас у своїй чудотворній іконі, яка так і називається – Милосердя двері. Саме цією іконою Папа Франциск відкрив Рік Божого милосердя у Вселенській Церкві. І можливо, сьогодні її материнські очі, теплі, сповнені любові, кажуть кожному українцеві: не бійся, Бог милосердний, але ти будь милосердний до свого брата, до своєї сестри».

Екзарх Донецький УГКЦ освятив наріжний камінь

19 вересня владика Степан (Меньок), Екзарх Донецький УГКЦ, освятив наріжний камінь і хрест під забудову храму Преображення ГНІХ в Маріуполі. Напередодні єпископ очолив Архиєрейську Божественну Літургію в каплиці парафії, настоятелем якої є о. Ростислав Спринюк. У проповіді архиєрей наголосив: «Господь – всемогутній Творець,

який створив Всесвіт, а людина в ньому є лише порожинка... Будь-який державний керівник, хоч би яким могутнім він був, не має гарантії, що доживе до завтра. Я часом відчуваю провину перед Героями Небесної сотні, що вони віддали своє життя за нас, а ми ще мало зробити для нашої країни».

Департамент інформації УГКЦ

ВІТАННЯ СВЯТІЙШОМУ ПАТРІАРХОВІ КИЇВСЬКОМУ І ВСІЄЇ РУСИ-УКРАЇНИ ФІЛАРЕТУ

Від імені Вікаріату Помісної Української Православної Церкви Київського Патріархату в США й Канаді поздоровляємо Вашу Святість з нагоди 21-ої річниці Інtronізації на Пресвятий Престол Київського Патріархату Помісної Української Православної Церкви. Ваша Святосте, прийміть з глибини наших сердець найщиріші і найкращі побажання у Вашій тяжкій і відданій праці у розбудові й закріпленні нашої Святої Помісної Української Православної Церкви і Незалежної Української Держави. Ми, разом з нашими співвітчизниками по всьому світі, в один голос повторюємо слова виголошені в Свято-Володимирському Соборі, в Києві 22-го жовтня 1995-го року Божого: "Аксіос! Аксіос! Аксіос!" Ми молимося, щоб Господь Бог послав Вашій Святості: міцногоздоров'я, безмежної витривалості і найкращих успіхів на проводі нашої Церкви-Великомучениці, яка дбає і молиться за утвердження Української Державности. Ми молимося і дякуємо Всевишньому, Господу Богу нашому, що не залишив нас під чужим церковним проводом і в наших молитвах дякуємо Пречистій Богородиці, що Вона охороняє Своїм Всезахисаючим Покровом нашу Святу Помісну Українську Православну Церкву, під мудрим і непохитним

управлінням Вашої Святості. Ми пишаємося своїм Предстоятелем, якому Господь Бог вручив любов до матері України і дарував соломону мудрість на благо нашої рідної Церкви та всього українського народу. Ми вітаємо Вашу Святість з річницею Вашого Патріаршого служіння – Ісполла еті Деспота – Святійший Владико! Ми пересилаємо Вам, Ваша Святосте, наші щирі і сердечні побажання. Ми покірно, з найглибшою і найщирішою пошаною, схиляємо наші голови перед Вашою Святістю і просимо Вашого патріаршого благословення.

**ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ВІКАРІАТУ ПОМІСНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ КИЇВСЬКОГО
ПАТРІАРХАТУ
В США І КАНАДІ**

ВІТАЄМО СВЯТІЙШОГО ОТЦЯ НА НАШІЙ ПРИДБАНІЙ БАТЬКІВЩИНІ

Повідомляємо, що Святійший Отець наш Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет з архипастирським Помісна Українська Православна Церква Київського Патріархату в США 23-вер-16 Рік XVIII візитом відвідає Громаду Святого Вознесіння Української Православної Церкви Київського Патріархату в Кліфтоні від 4 до 8 листопада 2016 року. В суботу, 5 листопада о 10:00 годині ранку відбудеться Конференція Настоятелів і Голів Громад Київського Патріархату у церковній залі Парафії Святого Вознесіння. 6-го листопада Святійший Отець наш Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет очолить архиерейську літургію у храмі Святого Вознесіння, після Божественної Літургії звершиться Заупокійна Панахида перед пам'ятником Голодомору і святочна трапеза у церковній залі. Запрошуємо вірних і прихильників Помісної Української Православної Церкви Київського Патріархату на урочистості в місті Кліфтоні. Благодать Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця нехай буде з усіма нами. Митрофорний протоіерей

**Vicariate of the Ukrainian Orthodox Church Kyivan
Patriarchate in the United States of America and
Canada**

**Віктор Полярний Секретар Вікаріату
Української Православної Церкви
Київського Патріархату в США і Канаді**

Про агресорів і окупантів

Колонка Івана Буртика

Нью-Джерзі, США

Сьогодні буде мова про мову. Праорієтетом кожного окупанта, чим скоріше мовно асимілювати підкорене населення. Український народ продовж віків переживав різні асиміляційні процеси, найбільше жорстокими та прискориними методами користувалась Москва. Почавши від кріпацтва та заборонами Валувськими і Емськими указами вживати рідну мову в слові і письмі та називали її хахладською. Небагато ліпше поводитись польські окупанти, поголовно називали всіх хам - і бидло. Тож не диво, що цей тиск не зник без наслідків. Були часи в яких здавалось, що зникає мова а враз із нею пропаде нація. Та ні! Наше селянство, коштом наруги, переслідувань побоїв та неувних

терпінь, зберегло нашу мову, нашу ідентичність та волелюбність, за що їм тричі Слава!

Однак дуже дивно, що після 25 літньої незалежності, немає вже ні одного неграмотного в Україні, більшість з вищою освітою, письменники, журналісти а навіть політики найвищого ешелону, не рідко і безсоромно вживають чужу мову. Мову окупанта вікового гнобителя, який ще і сьогодні гнобить нас і угроблює. Наша мова ніколи не була хахлацькою, їм всім треба знати, що наша мова, по своїй лагідності і милозвучності, являється другою у світі, першою є Італійська а друга наша.

Тож будьмо горді, що ми є спадкоємцями великої і незломної нації, яка пережила всі лихоліття, царів, імераторів, диктаторів Сталіна і Гітлера, вона також переживе і сучасних путінських агресорів.

РЕКЛАМА

ШВИДКО

ЗРУЧНО

ПРЯМО В РУКИ

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MICT з другими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

<ul style="list-style-type: none"> ● ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ В Україну: 30-40 днів В Москву: 30-40 днів В Ст. Петербург: 35-45 днів Решта регіонів на www.meest.us 	<p>ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:</p> <p>В Україну: 3-5 робочих днів</p> <p>В Москву: 5-7 робочих днів</p>
---	--

- ВІДПРАВКА АВІА І МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ
- ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ
- УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ
- ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ

1-800-288-9949 www.meest.us

Marketing and design by imaginstudio.com

Редагує колегія. Адрес редакції: Релігійний бюлетень журналу «Бористен»
 «Наша Церква - Київський Патріархат», вул. Телевізійна, 3,
 49010, м. Дніпропетровськ, Україна. Тел. 050-340-28-27.
 E-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво редакції:

У США
 Mr. V. Babanskyj, 74,
 Oakridge Lane
 Watchung, N.J.
 07069, USA.

В Україні:
 Володимир Барна
 вул. Банкова, 2
 01024, м. Київ
 тел. 066-62432-31

borysten.com.ua - архів бюлетнів
CatArt Верстка та дизайн

Підписано до друку 17.02.2016
 Папір офсетний. Друк цифровий
 Видавець ФОП Озеров Г.В.
 м.Харків, вул. Університетська, 3, кв.9
Свідоцтво про державну реєстрацію
№ 818604 від 02.03.2000